

Název práce: Metodika vyšetřování sexuálních trestných činů (vybrané problémy)

Klíčová slova: vyšetřování, znásilnění, pohlavní zneužití, expertiza

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematiku vyšetřování sexuálních trestných činů. Protože je toto téma velmi rozsáhlé, rozhodla jsem se více se zaměřit na vyšetřování dvou nejčastějších sexuálních trestných činů, a sice na vyšetřování trestného činu znásilnění a pohlavního zneužití. Pokud jde o jednotlivé úkony, zabývala jsem se trochu podrobněji expertizami. Cílem této práce je upozornit na jednotlivá specifika, se kterými se setkáváme při vyšetřování sexuálních trestných činů. Toto se odráží v jednotlivých kapitolách.

V první kapitole se zabývám sexuálními trestnými činy (podrobněji znásilněním a pohlavním zneužitím) z trestněprávního hlediska podle současné právní úpravy v ČR. V této kapitole jsem uvedla rovněž statistické tabulky znázorňující vývojový trend počtu stíhaných a objasněných trestných činů znásilnění a pohlavní zneužití v letech 2000 až 2010. Kriminalistickou charakteristikou sexuálních trestných činů se zabývám v následující, druhé kapitole. Třetí kapitola je věnována typickým způsobům páchaní sexuálních trestných činů. Popisuji zde, co je příznačné pro sexuální trestné činy páchané mezi dospělými, mezi mládeží a na mládeži. Ve čtvrté kapitole jsem se zabývala charakteristikou pachatelů. Poukázala jsem na rozdíly mezi deviantními a nedevariantními pachateli. U deviantních pachatelů jsem alespoň ve zkratce popsala čtyři nejčastější sexuální deviace – exhibicionismus, pedofilii, sadomasochismus a patologickou sexuální deviaci, a upozornila na nutnost správné a včasné diagnostiky. Část této kapitoly jsem věnovala i pachatelům, kteří jsou mladší osmnácti let, což jsem obohatila dvěma kazuistikami. Následující kapitola je zaměřena na charakteristiku obětí sexuálních trestných činů.

V kapitole šesté až deváté jsem se zabývala místem činu, typickými stopami, které jsem rozdělila na paměťové a materiální, dále typickými vyšetřovacími situacemi a samozřejmě zvláštnostmi při vyšetřování.

V desáté kapitole jsem se zabývala zvláštnostmi následných úkonů. Především jsem se zaměřila na expertizy. Popsala jsem, v jakých případech jsou expertizy požadovány, jaké jsou jejich formy, kdo je může vykonávat a co je jejich cílem. Poté jsem se zabývala jednotlivými expertizami – soudně lékařskou expertizou, soudně psychiatrickou expertizou, sexuologickou expertizou a kriminalistickou expertizou. U sexuologické expertizy jsem se ještě okrajově pojednala o diagnostických metodách.

V poslední kapitole jsem pouze nastínila problematiku zvláštností kriminalistické prevence.